

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Przesławski

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi P. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KK 546/23
przy udziale Skarbu Państwa – Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 8 stycznia 2025 r.,

1. oddala skargę;

**2. zwalnia P. W. od opłaty oraz wydatków postępowania przed
Sądem Najwyższym, obciążając nimi Skarb Państwa.**

Tomasz Przesławski Oktawian Nawrot Adam Redzik

ł.n

UZASADNIENIE

Skargą z 26 sierpnia 2024 r. (data prezentaty zakładu karnego) P. W.,
działając osobiście, wniósł o: (1) stwierdzenie przewlekłości postępowania w
sprawie II KK 546/23 toczącej się przed Sądem Najwyższym, (2) przyznanie od

Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 10 200 zł oraz (3) umorzenie w całości wszystkich kosztów związanych z przyjęciem i rozpoznaniem skargi.

W uzasadnieniu podano, że po wpłynięciu sprawy do Sądu Najwyższego skarżący został poinformowany pismem z dnia 13 listopada 2023 r. o wyznaczeniu sędziego sprawozdawcy. Od tego jednak czasu, aż do wniesienia skargi, nie została podjęta żadna inna czynność procesowa. Zdaniem skarżącego materia sprawy nie jest skomplikowana, a on sam nie przyczynił się do zaistnienia przewlekłości postępowania. W związku z powyższym, zdaniem skarżącego, należy uznać, że w sprawie zostało naruszone jego prawo do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

Skarb Państwa – Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, w odpowiedzi na skargę z 15 października 2024 r., zgłosił swój udział w postępowaniu oraz wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 2 ust. 2 u.s.p.p., dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu

zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że o przewlekłości postępowania apelacyjnego można zasadniczo mówić w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji polegającej na niewyznaczeniu rozprawy apelacyjnej w ciągu 12 miesięcy od daty wpłynięcia apelacji (postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 maja 2005 r., III SPP 96/05; z 16 marca 2006 r., III SPP 10/06; z 21 marca 2006 r., III SPP 13/06; z 18 maja 2016 r., III SPP 53/16; z 14 lipca 2016 r., III SPP 55/16; z 7 marca 2017 r., III SPP 6/17; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18; z 13 grudnia 2018 r., I NSP 62/18; z 24 stycznia 2019 r., I NSP 87/18; z 27 marca 2019 r., I NSP 88/18). Nie oznacza to jednak, że w każdym przypadku, w którym przekroczony został okres 12 miesięcy, w czasie których nie wyznaczono terminu rozprawy, automatycznie następuje przewlekłość postępowania w rozumieniu ustawy. Ocena spełnienia obowiązku rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie zależy od konkretnych okoliczności, a więc wymaga uwzględnienia wielu czynników wpływających na tok postępowania. Powyższe oznacza, że przewlekłość postępowania ocenia się w każdej sprawie w sposób indywidualny, z uwzględnieniem wymienionych okoliczności.

Z analizy akt sprawy wynika, że kasacja skarżącego wpłynęła i zarejestrowana została pod sygn. II KK 546/23 w dniu 6 listopada 2023 r. W dniu 9 listopada 2023 r. sprawie przydzielono sędziego sprawozdawcę. W dniu 13 listopada 2023 r. skarżącego oraz jego obrońcę zawiadomiono o wyznaczeniu składu orzekającego. Skarżący pokwitował odbiór zawiadomienia o składzie w dniu 17 listopada 2023 r. W dniu 12 września 2024 r. zarządzono

rozpoznanie sprawy na posiedzeniu w dniu 20 września 2024 r., na którym to posiedzeniu oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną.

W świetle przytoczonego wyżej, utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz okoliczności faktycznych sprawy, nie ulega wątpliwości, iż w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym nie wystąpiła przewlekłość postępowania. Postępowanie w sprawie ukończono w 10 miesięcy i 14 dni, zaś co do zasady za przewlekłe można uznać postępowanie, które trwa dłużej niż 12 miesięcy. Niezależnie od powyższego, Sąd Najwyższy nie stwierdził również, aby czynności w sprawie podejmowano z opóźnieniem.

Z powyższych względów, skarga podlegała oddaleniu na podstawie art. 12 ust. 1 u.s.p.p. (pkt 1 postanowienia).

Wobec stwierdzenia, że w sprawie nie doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zbędne stało się orzekanie w przedmiocie żądania skarżącego o przyznanie sumy pieniężnej, o której mowa w art. art. 12 ust. 4 u.s.p.p.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym w punkcie 2 postanowienia wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

Tomasz Przesławski Oktawian Nawrot Adam Redzik

ł.n

[a.ł]